

Vlissingen 2011

Op 27 mei reisde een delegatie van onze regio weer af voor de 47e editie van het Internationale Loodsen Voetbal Toernooi. Ditmaal gehouden in Vlissingen wat nog redelijk in de buurt is in vergelijking met andere jaren. Met 18 man sterk waren we als regio goed vertegenwoordigd en was iedereen hoopvol gestemd op een goede prestatie. Zouden we dit jaar die Rotterdammers een poepie laten ruiken?

De heer Nienhuis moest dit jaar als coach verstek laten gaan vanwege verplichtingen thuis waardoor een nieuwe coach zijn naam kon gaan waar maken en wel niemand minder dan dhr Jim Sperling.

Deelnemers waren: Bart, Jack en Niels Verweij, Roy, Johan, Hans, Dick, Henk, Wiggele, Willem, Jorrit, Hans M, Rob, Bert, Dick v/d L en Tobias

Er werd vrijdagavond afgeschoten met een diner in een lokale pizzeria als opwarmertje en het leggen van een gedegen bodem voor de loting avond in het Arion hotel aan de boulevard.

Na van een "oven" heerlijk Italiaans gerecht genoten te hebben werd gang gezet naar het Arion hotel waar het gezelschap steeds meer completeerde met de laatste deelnemers.

In afwachting van de loting was de spanning inmiddels om te snijden wat enigzins in bedwang kon worden gehouden met de nodige alcoholische versnaperingen.

Het moet gezegd: alles was uitstekend georganiseerd en de stemming zat er inmiddels goed in.

Uit de loting kwam uiteindelijk het volgende wedstrijd programma naar voren:

Twee poules namelijk;

Poule A: UK, Hamburg, EMPA, Kiel en Amsterdam

Poule B; Italy, Weser, Rotterdam, Vlissingen en België

Ons programma zag er als volgt uit:

1) IJmond – UK, 2) Kiel – IJmond, 3) IJmond – Hamburg, 4) Empa – IJmond

De coach was inmiddels druk bezig in zijn notitieboekje aantekeningen te maken over mogelijke opstellingen en tactieken en hierbij van de nodige adviezen voorzien van de heren voetballers welke steeds luider werden naarmate de avond vorderde. Tussendoor kon er voorzichtig een danspasje gezet worden als voorproefje voor de feestavond op zaterdagavond na het toernooi.

Tegen twaalfen werden de laatste deelnemers met bussen overgezet naar het hotel Westduin alwaar overnacht zou gaan worden. Gelukkig was men daar bereid de bar wat langer open te houden zodat onze regio zijn naam hoog kon houden en als laatste weer het licht mocht uit doen die avond.

's Avonds een vent, 's ochtends een vent en zie daar de voltallige selectie zat weer keurig op tijd aan het ontbijt om zich op te laden voor het toernooi. De dames hadden een wat minder strak programma waardoor de meesten zich nog een keer omdraiden om zich later die dag naar de velden te begeven.

08:30 werden alle deelnemers in de bussen gedreven en werd gang gezet naar de voetbal arena.

Dit jaar was er een nieuw tenue ingevoerd wat er zeer fris uitzag in de kleuren rood en wit. (Sparta?) Nu was het de beurt aan de coach om te laten zien wat hij waard was en een tactische opstelling neer te zetten. Centrale verdediger Willem moest nog ten tonele verschijnen maar kwam gelukkig ruim op tijd voor de aftrap aan op het veld. Omdat onze ploeg pas de tweede ronde in actie hoefde te komen, kon er ruimschoots de tijd worden genomen met het opwarmen en rekken en strekken van de stramme lichaamsdelen.

De tweede speelronde brak aan.... Adam – UK, aan de bak dus!

Gelijk na het fluit signaal bleek dat beide ploegen behoorlijk aan elkaar gewaagd waren en was het moeilijk onze spitsen in scoringpositie te krijgen. Na enkele kansrijke situaties voor beide goals moesten we elkaar onze gelijke erkennen en eindigde de wedstrijd in een 0 – 0 eindstand.

Er was weinig tijd om de koppen bij elkaar te steken want de volgende tegenstander stond alweer te trappelen, namelijk Kiel uit Duitsland.

Ook nu werd er weer een goede pot neergezet maar ontbrak het diverse keren aan geluk om de wedstrijd te beslissen. Johan wist uiteindelijk een goal te maken maar toch eindigde de wedstrijd met 2 – 1 voor Kiel. Jammer!

Tijd voor een andere tactiek en na telefonsich beraad met dhr Nienhuis konden we na een

speelronde rust met frisse moed aan wedstrijd no 3 (tegen Hamburg) beginnen.

Het zag er allemaal hoopvol uit en we streden als leeuwen maar helaas zat het niet mee en moest Bart een penalty missen. Dit kon hij niet over zich heen laten gaan en wipte er vervolgens toch nog eentje in! Deze wedstrijd werd met een gelijkspel afgesloten namelijk 1 – 1.

Na een voedzame lunch moest er vervolgens aangetreden worden tegen team EMPA.

Aanvoerder Ruud van dit team klampte vanwege onderbezetting, wanhopige diverse spelers aan om zijn team te versterken en ondergetekende (welke toch op de bank moest beginnen) besloot onder nadrukkelijke aanmoediging van coach Sperling het EMPA team te "versterken" Dit leek ons team geen kwaad te doen en nu leek het of er vleugeltjes waren omgebonden want EMPA werd letterlijk van de kaart gespeeld ondanks heldhaftige tegenstand.....5 – 0!

Bart scoorde 3 x, Johan 1 goal en Wiggele 1 goal.

Na deze wedstrijd konden we ons met opgeheven gezicht gaan opmaken voor de laatste wedstrijd voor de eind ranking van het toernooi, het ging bij ons om de 5e / 6e plaats.

Nu waren de Italianen de tegenstander wat wel even een omschakeling betekende na de vorige wedstrijden. De Italianen lieten ons aardig lopen terwijl ze zelf de bal lekker aan het overspelen waren en moesten we hier onze meerdere in erkennen ondanks een mooi doelpunt van wederom Johan.

Het toernooi zat er voor ons nu op en we konden ons gaan opmaken voor het aanschouwen van de finale tussen Kiel en Rotterdam. Ook dit jaar bleek na een lange penaltie reeks waar de spanning van af droop de Rotterdamse delegatie weer de sterkste ploeg van het toernooi.

Na het nuttigen van enkele biertjes tijdens het "happy hour" werden we met de bussen weer naar het hotel gebracht waar we ons konden gaan opmaken voor het diner en het daarbij horende feest. Ook dit jaar was alles weer tot in de puntjes verzorgd en was er een heerlijke maaltijd bereid voor de ruim 200 gasten. Na het diner en de prijs uitreiking kon de band van start gaan en werden de eerste danspasjes ingezet. Dit leide uiteindelijk tot een geweldig feest waarbij de heupen los kwamen en de voetjes behoorlijk van de vloer gingen. Jongen jongens wat was het swingen geblazen!

Zondagochtend bij het ontbijt werd Hans Muntjewerf door Hans Piso nog in het zonnetje gezet vanwege zijn laatste deelname als actief loods aan het voetbal toernooi en werd er een mooi presentje aangeboden namens het gehele team. Hans beloofde echter het team te zullen blijven versterken ook na zijn pensioen.

Na het ontbijt was het tijd om de koffers te pakken en ging iedereen aanstalten maken weer terug te keren naar huis, terugkijkend op weer een geslaagde editie van het Internationale loodsen voetbaltoernooi.

Tobias